

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การขายหรือจำหน่ายอาวุธปืนที่ผลิตภายในราชอาณาจักร*

กรมการปกครองได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๗.๔/๑๗๑๐๘ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยกรมการปกครองได้หารือกรณีที่บริษัทแห่งหนึ่งมีหนังสือขอหารือการทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนที่ซื้อจากโรงงานที่ตั้งอยู่ภายในราชอาณาจักรต่อคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย และคณะกรรมการดังกล่าว เห็นว่า ให้จัดทำแนวทางการกำหนดเรื่องการทะเบียนและอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนท้องที่สำหรับกรณีอาวุธปืนที่ผลิตในราชอาณาจักร โดยผู้ผลิตอาวุธปืนภายในราชอาณาจักรจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ เช่นเดียวกับอาวุธปืนที่ได้สั่งหรือนำเข้าจากต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทยจึงได้ดำเนินการจัดทำร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีความเห็นเกี่ยวกับร่างกฎกระทรวงดังกล่าวว่า วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ต้องการควบคุมอาวุธไม่ว่าจะผลิตขึ้นภายในหรือภายนอกราชอาณาจักร ร่างกฎกระทรวงดังกล่าวจึงไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย ต่อมาสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงได้ส่งคืนร่างกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว

กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า แหล่งที่มาของอาวุธปืนที่มีการจำหน่ายในราชอาณาจักรโดยร้านค้าอาวุธปืนที่ได้รับใบอนุญาตให้จำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า (แบบ ป.๕) ได้กระทำผ่านการสั่งหรือนำเข้าทั้งสิ้น อีกทั้งยังไม่เคยปรากฏว่ามีการอนุญาตให้ร้านค้าอาวุธปืนหรือบุคคลทั่วไปซื้ออาวุธปืนที่ได้ผลิตขึ้นในราชอาณาจักรมาก่อน และเมื่อพระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตอาวุธเพื่อสนับสนุนในการปฏิบัติราชการของกระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนราชการอื่น หรือรัฐวิสาหกิจที่ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืนฯ โดยห้ามมิให้จำหน่ายอาวุธที่ผลิตขึ้นให้แก่หน่วยงานหรือบุคคลอื่น เว้นแต่เป็นอาวุธที่เกินความต้องการของหน่วยงานตามที่กฎหมายกำหนด และจะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเสียก่อน ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชนฯ ประกอบกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตขายหรือจำหน่ายอาวุธให้แก่บุคคลอื่นนอกจากหน่วยงานตามมาตรา ๗ พ.ศ. ๒๕๕๔ อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ กำหนดให้นายทะเบียนท้องที่ที่จะต้องทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนทุกกระบอก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการควบคุมอาวุธอันเป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชน และมาตรา ๓๒ ประกอบมาตรา ๗๓ ทวิ

แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้การทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนสำหรับการค้าจะกระทำได้ เฉพาะอาวุธปืนที่ส่งหรือนำเข้าเท่านั้น รวมถึงได้กำหนดบทลงโทษสำหรับการฝ่าฝืน แต่พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มิได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการทำเครื่องหมาย ประจำอาวุธปืนที่ร้านค้าอาวุธปืนหรือบุคคลซึ่งซื้อจากผู้ผลิตอาวุธภายในราชอาณาจักรที่ได้รับ ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชนฯ หรือกฎหมายอื่นไว้

กรมการปกครองจึงขอหารือในประเด็น ดังต่อไปนี้

(๑) พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ได้กำหนดให้นายทะเบียนท้องที่ที่ต้องทำเครื่องหมาย ประจำอาวุธปืนสำหรับการค้า เฉพาะกรณีการส่งหรือนำเข้าเท่านั้น และได้กำหนดบทลงโทษสำหรับการฝ่าฝืนไว้ แต่มิได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการทำเครื่องหมายประจำ อาวุธปืนที่ร้านค้าอาวุธปืนหรือบุคคลซึ่งซื้อจากผู้ผลิตอาวุธภายในราชอาณาจักรที่ได้รับใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชนฯ หรือกฎหมายอื่นไว้ การที่ร้านค้าอาวุธปืน หรือบุคคลซึ่งซื้ออาวุธปืนที่ผลิตภายในราชอาณาจักรที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหมให้จำหน่ายแก่บุคคลอื่น ตามพระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชนฯ จะสามารถทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนและจำหน่ายภายใต้การควบคุมของพระราชบัญญัติ อาวุธปืนฯ ได้หรือไม่

(๒) หากเจตนารมณ์ของกฎหมายทั้งสองฉบับ สามารถให้ผู้รับใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชนฯ นำอาวุธปืนที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักรมาทำ เครื่องหมายประจำอาวุธปืนและจำหน่ายตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ในฐานะผู้ได้รับใบอนุญาต ให้จำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า (แบบ ป.๕) ได้ กรมการปกครองจะสามารถ ดำเนินการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนและจำหน่ายอาวุธปืน ที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักรได้หรือไม่ และหากไม่สามารถดำเนินการได้จะต้องดำเนินการอย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมการปกครอง โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) และผู้แทนกระทรวงกลาโหม (กรมการอุตสาหกรรมทหาร) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นสมควรกำหนดประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชนพ.ศ. ๒๕๕๐ กรณีที่เป็นการผลิต อาวุธปืน หากประสงค์จะขายหรือจำหน่ายอาวุธปืนดังกล่าวให้แก่บุคคลอื่น อาวุธปืนที่จะขาย หรือจำหน่ายนั้นจะต้องนำมาทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ หรือไม่ และหาก ไม่สามารถทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนได้จะต้องดำเนินการอย่างไรกับอาวุธปืนดังกล่าว นั้น เห็นว่า โดยที่มาตรา ๓๒^๒ แห่งพระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชนฯ กำหนดให้ผู้ได้รับ

^๒มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตขายหรือจำหน่ายด้วยประการใดซึ่งอาวุธที่ผลิตขึ้น เว้นแต่ ขายหรือจำหน่ายให้แก่หน่วยงานตามมาตรา ๗ หรือได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีให้ขายหรือจำหน่ายแก่บุคคลอื่น ไม่ว่าโดยการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือขายหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร

การขออนุญาตขายหรือจำหน่ายอาวุธให้แก่บุคคลอื่นนอกจากหน่วยงานตามมาตรา ๗ ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการที่รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ขายหรือจำหน่ายโดยการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑^๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว สามารถขายหรือจำหน่ายอาวุธที่ผลิตขึ้น แก่หน่วยงานตามมาตรา ๗^๔ และกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวขายหรือจำหน่ายแก่บุคคลอื่น นอกจากหน่วยงานตามมาตรา ๗ ได้ ตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขออนุญาตขายหรือจำหน่ายอาวุธให้แก่บุคคลอื่นนอกจากหน่วยงานตามมาตรา ๗ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยอาวุธที่จะขายหรือจำหน่ายได้นั้น ข้อ ๒^๕ และข้อ ๓^๖ กำหนดว่าต้องเป็นอาวุธที่เกินความต้องการ ของหน่วยงานตามมาตรา ๗ ไม่ว่าจะเป็นการขายหรือจำหน่ายโดยการส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือในราชอาณาจักร และกรณีที่ขายหรือจำหน่ายในราชอาณาจักรต้องเป็นอาวุธที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลมีหรือใช้ได้ตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ส่วนหลักเกณฑ์การขายหรือจำหน่ายกำหนดในข้อ ๔^๗ และข้อ ๕^๘

“มาตรา ๑๑ ใบอนุญาตมีสี่ประเภทคือ

- (๑) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานทำอาวุธ
- (๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานประกอบอาวุธ
- (๓) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานซ่อมแซมอาวุธ
- (๔) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเปลี่ยนลักษณะอาวุธ

ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานทำอาวุธให้ถือว่าได้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ประกอบ ซ่อมแซม และเปลี่ยนลักษณะอาวุธด้วย

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองซึ่งอาวุธที่ได้รับ ใบอนุญาตให้ทำ ประกอบ ซ่อมแซม หรือเปลี่ยนลักษณะ แล้วแต่กรณี

“มาตรา ๗ รัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลใดผลิตอาวุธสำหรับส่วนราชการของกระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือส่วนราชการอื่นหรือรัฐวิสาหกิจที่ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วย อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนในการมีและใช้ตามที่กฎหมายกำหนด

“ข้อ ๒ อาวุธที่ผู้รับใบอนุญาตอาจขออนุญาตขายหรือจำหน่ายให้แก่บุคคลอื่นนอกจากหน่วยงาน ตามมาตรา ๗ โดยการส่งออกนอกราชอาณาจักร ต้องเป็นอาวุธที่เกินความต้องการของหน่วยงานตามมาตรา ๗

“ข้อ ๓ อาวุธที่ผู้รับใบอนุญาตอาจขออนุญาตขายหรือจำหน่ายให้แก่บุคคลอื่นนอกจากหน่วยงาน ตามมาตรา ๗ ในราชอาณาจักร ต้อง

(๑) เป็นอาวุธที่เกินความต้องการของหน่วยงานตามมาตรา ๗

(๒) เป็นอาวุธที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลมีหรือใช้ได้ตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน

“ข้อ ๔ การขายหรือจำหน่ายอาวุธให้แก่บุคคลอื่นนอกจากหน่วยงานตามมาตรา ๗ ต้องเป็นการขาย หรือจำหน่ายในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

(๑) ขายหรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือผู้รับใบอนุญาตให้ซื้อ มี ใช้ ค่า หรือจำหน่ายด้วยประการใด ๆ ซึ่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน

(๒) ขายหรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือผู้รับใบอนุญาตให้มีได้ซึ่งยุทธภัณฑ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์

(๓) ขายหรือจำหน่ายให้แก่ผู้รับใบอนุญาต

“ข้อ ๕ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะขายหรือจำหน่ายอาวุธให้แก่บุคคลอื่นนอกจากหน่วยงาน ตามมาตรา ๗ ให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบ อ. ๑๔ หรือแบบ อ. ๑๕ ทำยกกฎกระทรวงนี้ แล้วแต่กรณี ณ กรมการอุตสาหกรรมทหาร ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร กระทรวงกลาโหม พร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ ซึ่งต้องมีเอกสารหรือหลักฐานในการขอซื้ออาวุธที่ได้รับ ความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่รัฐบาลของประเทศผู้ซื้อและบัญชีแสดงรายการอาวุธ

กล่าวคือ ต้องเป็นการขายหรือจำหน่ายให้แก่ (๑) ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือผู้รับใบอนุญาตให้ซื้อ มี ไร่ ค่าหรือจำหน่ายด้วยประการใด ๆ ซึ่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (๒) ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือผู้รับใบอนุญาตให้มิได้ซึ่งยุทธภัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ หรือ (๓) ขายหรือจำหน่ายให้แก่ผู้รับใบอนุญาต โดยต้องยื่นคำขออนุญาตต่อกรมการอุตสาหกรรมทหาร ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร กระทรวงกลาโหม

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามที่ขอหาหรือว่า ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑^๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชนฯ กรณีที่เป็นการผลิตอาวุธปืน ประสงค์จะขายหรือจำหน่ายอาวุธปืนดังกล่าวให้แก่บุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้รับใบอนุญาตให้ซื้อ มี ไร่ ค่า หรือจำหน่ายตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืนฯ การดำเนินการดังกล่าวจึงต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชนและกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืนฯ และเมื่อมาตรา ๘^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชนฯ กำหนดให้การกระทำใดซึ่งได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้การกระทำนั้นได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตและปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืนฯ ดังนั้น ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชนฯ กรณีที่เป็นการผลิตอาวุธปืนที่ประสงค์จะขายหรือจำหน่ายอาวุธปืนจึงไม่ต้องขออนุญาตและปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืนฯ ส่วนผู้ที่ซื้ออาวุธปืนดังกล่าวจะต้องขออนุญาตและปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืนฯ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืนฯ ที่ประสงค์จะควบคุมอาวุธปืนซึ่งเป็นอาวุธที่อันตรายร้ายแรง จึงกำหนดให้มีใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓^{๑๑} และมาตรา ๒๕^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ โดยเป็นการควบคุมบุคคลผู้ซึ่งประสงค์จะขออนุญาตดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด ส่วนการควบคุมที่อาวุธปืนโดยการทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนนั้นกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืนฯ กำหนดไว้เฉพาะกรณีอาวุธปืนที่ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเท่านั้น

๑๙โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

๑๐มาตรา ๘ นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ การกระทำใดซึ่งได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้การกระทำนั้นได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตและปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์

๑๑มาตรา ๒๓ ใบอนุญาตสำหรับอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ตามความในส่วนนี้จะออกได้แต่ตามประเภทและมีกำหนดอายุ ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตให้ทำ ให้ออกได้เฉพาะสำหรับทำดินปืนมีคว้นสำหรับใช้เองและเฉพาะผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนซึ่งใช้ดินปืนมีคว้น มีอายุตลอดเวลาที่ผู้นั้นมีใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนนั้นอยู่

(๒) ใบอนุญาตให้ซื้อ มีอายุหกเดือนนับแต่วันออก

(๓) ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน มีอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นเจ้าของอาวุธปืนนั้น

(๔) ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนชั่วคราว มีอายุหกเดือนนับแต่วันออก

(๕) ใบอนุญาตให้ส่ง หรือนำเข้า มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก

(๖) ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บ มีอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตมีอาวุธปืนนั้นไว้เพื่อเก็บ

(๗) ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก

๑๒มาตรา ๒๕ ใบอนุญาตให้ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ มี หรือจำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า นั้น เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้วจึงให้นายทะเบียนท้องที่ออกให้

ที่ต้องทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนตามมาตรา ๓๒^{๓๓} แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ และหากฝ่าฝืน บทบัญญัติดังกล่าวมีโทษทางอาญาตามมาตรา ๗๓ ทวิ^{๓๔} ด้วยเหตุนี้ อาวุธปืนที่ผลิตภายในราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชนฯ จึงไม่สามารถทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนได้ตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืนฯ และเมื่อไม่มีการทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืน ผู้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืนฯ ที่เป็นร้านค้าหรือบุคคลจึงไม่สามารถซื้ออาวุธปืนที่ไม่มีการจดทะเบียนนั้น เนื่องจากนายทะเบียนไม่อาจที่จะอนุญาตให้ดำเนินการได้เพราะการที่ไม่มีการควบคุมที่อาวุธปืนดังกล่าวอาจทำให้มีการนำอาวุธปืนนั้นไปก่ออาชญากรรมได้โดยง่าย ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล ตลอดจนกระทบต่อความสงบเรียบร้อยในสังคม การบริหารจัดการอาวุธปืนดังกล่าวจึงต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตขายหรือจำหน่ายอาวุธให้แก่บุคคลอื่นนอกจากหน่วยงานตามมาตรา ๗ฯ โดยขายหรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือผู้รับใบอนุญาตให้มีได้ซึ่งยุทธภัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ หรือขายหรือจำหน่ายโดยการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือขายหรือจำหน่ายให้แก่ผู้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) มีข้อสังเกตว่า เพื่อให้การกำหนดมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการจดทะเบียนอาวุธปืนและการทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนที่ผลิตขึ้นภายในราชอาณาจักรให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับอาวุธปืนที่ผลิตขึ้นภายนอกราชอาณาจักรที่ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร สมควรที่กระทรวงมหาดไทยจะได้พิจารณาเสนอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ให้สอดคล้องกันต่อไป

(นายปรณ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๖๘

^{๓๓}มาตรา ๓๒ อาวุธปืนที่ส่งหรือนำเข้า เมื่อได้รับมอบไปจากพนักงานศุลกากรแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตนำไปจดทะเบียนยังนายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่รับมอบไปจากพนักงานศุลกากร และให้นายทะเบียนทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนนั้นไว้ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

^{๓๔}มาตรา ๗๓ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท